

להג הסוכות

פכנגתה אמו זהויותה ונטלה קורדיקון שלה פי' ג'אפין בלעו והיה מכה בו ולפי ששלמי ע"ה קבל תוכה' אמו ולא התרים כנגדה אחר בלעה וראינה בו כי ראוי ללמוד מוסר ממנו מהעטרה שעטרה לו אמו כי אחר שהוכיחתי באופן זה והוא קבל זה לו עטרה גדולה ושבה גדול להיותו כיום חתונתו של בת פרעה וכו' שמחת לבו של יצחק ב"ה ובהיות שתי שמחות כא' היה לבו שש ועלו מאד ועכל השפיל באותו לפני אמו ולא רחה אותה זהו שבה גדול ומכל מקום כתבאר מה שרצינו מהיות השמחה בזכות האר לאשר תבאר עליו טוב שהזמן מנע ענמו שובע שמחה ולכן אחר שהלחי' אכה ליריכו כיום הזה שובע שמחות מנג'ג' בריאות אשר בקהל נוסף על היות היום יום משתה ושמחה מנע' החג שה' זמן שמחתו ראוי שגשגה ונעלו במזותיו יתברך ובפיקודי ה' ישרים משמחי לב כדרכנו בכל שמחה ושמחה הוא הדבר אשר דברתי פתח דברי לראות את פני ה' אלהיך שלש כי שלש שמחות לפנינו מצד המצוה הנתונה לנו לראות את פני ה' והיו מצות המילה אשר בהיקרוב האדם לראות פני ה' לקבל פני שכי' ונוסף על היות היום יום שמחה והוא מ'ש' שנית בעלותך לראו את פני ה' אר"ך ג'פכי הוא הזמן המיוחד לעולי רגלים לפני ה' בשמחות וגיל וזכר לדבר גם אנו בעניוקינו שמחים וטובי לב בזמן הזה ולנאת ידי חובת היום שהיא עיקר השמחה והיא הכוללת חדבר בטעמי מצות הסוכה ובביאור המזמור הרביל בימים האלה אשר מזה נבא לבואור האגדה הקודמת. ואומר טעם היות קצת ממנות התורה מפורש טעמם כס' מכל מקום לא נוכל להתעלם ממנו חשתי טעמים אחרים מועילים לענין הזהרה ופרישות וענינים בסתרי' וכך ענין המצוה הזאת עם היות עמ' טעמ' כס' והוא או' בפ' למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל מכל מקום יש להבין למה צוה הש"ת לעשות זכר להסכה הזאת יותר משאר חגיגות שעשה בבאר ובזמן וכשלו וזולתם ועוד למה היה הזמן הזה מיוחד למזכרת זה כי מהראוי היה בכניסן שהוא זמן יציאת מצרים כמו שאמרנו בהוציאו אותם מארץ מצרי' דבשלמא לזכר סוכות ממש הטעם לפי שבזמן החורף דרך להתקופק ולחכות בצל קורה כמו שאמר הכתוב אל אכל למ' ענני כבוד היו קשה וזוה הוראה אל היות משוקף לזה טעמים אחרים מתחמם אל הזמן ולכן יראה שנין המזכרת לסוכות שבהן הושיב את בני ישראל לקבוע בלבבם אמונת השמחה האלהית על ישראל כי מן הוא יתברך להיות חומים בצל כנפיו ולהסתר תחת סוכת שלמו ולרמיון זה הושיב בסוכות בשיחרם לענמו כי הם מצווכים בגלו וכל שכן לרעת האומר ענני כבוד היו כי מה שפרש ענין למסך השגח' מפורשת כי עין בעין יראו את כבודו את גדלו ולהיות אמונה זו אשר בהיותו האדם קבע ה' יתברך מסמרו לעשותה זכר לדורות במנות הסוכה והיותה בזמן הזה תקב בעל הסודות בתחילת דיני סוכה לני שאלו היתה בימי הקיץ לא מוכרח מילתא כי למנוה הם עושים' ונכסר לבנת הספיר כתב שלמי שבעין

העגל' כאלקו ענני כבוד וחזרו בזכות אהרן כמו שאמרנו אל והיתה חזרתך אחר שנגענו במשכן ונודדנו בה ומר'ה ירד למחרת יום הכפורים וזוה על המשכן כמו שאמרנו אל ונדבת המשכן הזכאה כב' בקרים כדררשין והם הביאו אליו עוד קדבה בבקר בבקר אפ' כן כיום יר' בתשרי העבירו קול' במחנה אל יעשו עוד למלא' הקדש ולכן ביום ס' שבער שלמו המעשי' חזרו ענני כבוד ולכן מנות סוכה כמ' ולי ירנה שלחך זה אמרו במדרש אומר רבי אלעזר בר מרס' למה אנו עושים סוכה אחר יום הכפורים את מנזא ברה' בו' עיין בילקוט ספר תרנג' כי לא שאל למה אנו עושים סוכה אלא למה נעשית. אחר יום הכפורים כי מהראוי בכניסן והשיב מפני הגלות צירנה כי טעם זה לכדו אינו מספיק אמנם עיקר הטעם כמו שאמר הכתוב למען ידעו דורותיכם וכו' אלא שכדי שיעיל גם כן ענין זה להציל מהגלו' הוקבע אחר יום הכפורי' ואמנם מה שאמר שהטע' לקבוע אמונת ההשגח' ככונ הדבר מאת האלהים להיות בזמן הזה אשר הוקבע להשגחה אלהית בעולם ברה' וזוה הכפורים כמו שדרשו בפ' דר' מראשית השנה כדון מה יהא בסוף עד תשרי ולחג כדונין על המים' טעם שנית לענין הסוכה אמרו בס' הוזהר בסוכות תשבחו' ימים כי' ו' ימים הם שבעה אבות אשר עומדים בבוכה צדכיהם עדי עד וענינו שלפי שזה ימים מועטים אשר עבר כל איש בין הגזרים ביום הכפורי' ואולי בגזר עליו אשפט מות אשר על זה הר' עלו מעליו כסוד הר' כלם מעליהם לכן יחמו עני' עמו בכל סוכה עם האבות הקדושים ההם ויועילו להצילו מרעהו' טעם שלישי האריך בד בעל העקידה כס' וקאזה הוא לעינים כי דמו לחי העולם הבא שהוא דירת קבע ולכן יעשה לו האדם עה' דירת עראי ולכן בזמן שהאדם יאסף א' תוך ביתו מלא ברכו' טוב מן הגורן ומן היקב פן יהיה לו למותק' זרם לבבו ושכח את ה' לכן צוה לנאת בדירת עראי בימים האלה לזכור כי ימיו והצלחותיו המה מהכל יחד ולכן היו ימי הסוכה ז' ושיעורה ז' על ז' רמז כי ימי שנתנו בהם שבעים שנה אשר בהם יהיה האדם יהיה כאין ועל כנה כמה מיסודות סודות הלכות סוכה עש' טעם רביעי שאזע שמעתי מפי' חכם מחוכם בחמד למראה והוא להיות האר' כמעשיו בונה עולם ומחריכו כמו שאמרנו באבות לפרע מן הרשעים שמאכרים את העולם וכו' ואדם בחטאתיו השחית התעיב בעולם ובימים האלה המיוחדים לתשובה אם זכה השיב עולם על מכונו לרמו' וזכנה לו בית קטן רוגמת העולם והיא הסוכה אשר דפנותיה שמים כהלכתן ושלישית אפי' טמא וזה העולם כמו קן לפי שנברא בה' אמו שאמרנו אל בהבראש בה' בראש זמן צורת ההאשתי דפנות וביניהם דופן קטנה טעם המישי ראיתי בעניי קרוב למה שאמר בענין הלולב בויקרא פ' א' אם שמחה למה חגיגה ואם חגיגה למה שמחה אומר רבי אבהו משלולשנים שנכנסו אל הריון ולית אהן ירעין מאן הוא וזוה וכו' בראה שהשמחה למה שנכנסו כדון ויוהם עליה הלולב וכתבא בזה אשרו במדרש שהביא בילקוט